

Отъ тамъ къмъ югъ — юго-западъ до върха Тумба (кота 1253) на Бѣлашица планина, точка, гдето се съединяватъ тритѣ граници на Гърция, България и Сърбо-Хървато-Словенската Държава:

Една линия, която ще се опредѣли на самото мѣсто, като минава презъ кота 1600 на Огражденъ планина, на изтокъ отъ Щинекъ и Бадиленъ, на западъ отъ Байково, като пресече рѣка Струмица на около 3 километра източно отъ кота 177 и мине изтокъ отъ Габриново.

2°. - Съ Гърция:

Отъ по-горе опредѣлената точка, до точката, гдето границата отъ 1913 година напуща водораздѣла, на басейнитѣ на Места—Кара-су на югъ и на Марица на северъ, въ околноститѣ на кота 1587 (Дибикли):

Границата отъ 1913 година между България и Гърция.

de là, vers le Sud Sud-Ouest jusqu'au mont Tumba (cote 1253) sur la Bela-shitza Planina, point de jonction des trois frontières de la Grèce, de la Bulgarie et de l'Etat serbe-croate-slovène:

une ligne à déterminer sur le terrain passant par la cote 1600 sur la Ograjden Planina, passant à l'Est de Stinek et Badilen, à l'Ouest de Bajkovo, coupant la Stroumitza à 3 kilomètres environ à l'Est de la cote 177 et passant à l'Est de Gabrinovo.

2°. - Avec la Grèce:

Du point ci-dessus défini et jusqu'au point où la frontière de 1913 quitte la ligne de partage des eaux entre les bassins de la Mesta-Karasu au Sud et de la Maritza (Marica) au Nord, aux environs de la cote 1587 (Dibikli):

la frontière de 1913 entre la Bulgarie et la Grèce.

Напразно биха се търсили етнографски или демографски мотиви за да се обнове и това откъсване на територии. Още по-напразно би било да се напомним за базата прокламирана отъ Уйлсонъ и оная възприета по-късно при слагане на оржието отъ победени и победители!

„Народитѣ и провинциитѣ не може повече да бждатъ предметъ на търговия, и отъ суверенитета на единитѣ да преминаватъ върху другитѣ, като движимости или като пионитѣ на една шахъ-матна дѣлка“.

„Всички ясно изразени национални искания ще намърятъ пълно проучване и ще бждатъ осигурени, безъ омелъ на мжстъ и пр.“ — Уйлсонъ.¹⁾

Алчността за завладѣване на територии бѣше затъмнила съзнанието. Защото, разгледани границитѣ на България нито сж политически съображенията, нито етнографически, даже стратегически и военни за уголѣването на едни въ вреда на други. Едно бѣгло проучване на границитѣ ни дава следната картина:

Западни граници. — Царибродъ съ околноститѣ, като най-близко дебуше къмъ столицата на България, освенъ че презъ него минава желѣзопѣтната артерия за Западна Европа, въ тоя граниченъ поясъ се намира и най-ценния за стопанското развитие на България каменовжгленъ басейнъ. А Босилеградско и Трънско сж продължение на тоя поясъ, въ който се намира архаичния теренъ съ миннитѣ концесии при с. Мойници, Мъзгошъ, Станинци и Голешъ. Откъснати тия покрайнини отъ общия организъмъ, тѣ оставатъ откъснати отъ държавата къмъ която сж били генетично прикрепени, безъ каквато и да е особена цена за Югославия. Економически тѣ сж осждени да загинатъ. Отдѣлени отъ Югославия съ непроходими планини, особено непрестѣпни зиме, тѣ сж откъснати отъ новата държава. А значението имъ за общия политически и стопанско-економически комплексъ за България е грамадно.

Освенъ съ желанието на съседитѣ ни да държатъ България винаги подъ непосредствената си угроза, съ близостъта си до мината Перникъ и столицата, по-другъ начинъ не може да се обясни съ нищо, това необосновано желание за при-

¹⁾ Четиринадесеттѣхъ Уйлсонови точки гл. въ Т. III-и края, като Приложение.